

- формиран навик;
- интерференция;
- връщане към родния език;
- влияние от родния език.

Авторът твърди, че езиковото обучение по **Е2** в ситуация на непрекъснат контакт, в който се намират езиците, поражда неизбежни явления като *заемане, смесване на езици, смяна на кодовете*.

Най-общо *смесване на езиците* и *заемане* са явления, при които говорещият заема думи или фрази от родния си език **Е1** при говорене на втория език **Е2** или смесва изрази и словосъчетания от **Е1** с **Е2**.

Смяна на кодовете е явление, при което говорещият прескача от единия в другия език, т.е. говорейки **Е2**, той прекъсва говоренето си и продължава на **Е1**, след което пак може да се върне към **Е2**.

Някои от руските лингвисти, работещи в областта на езиковите контакти и руско-неруския билингвизъм, дават определение на явлението интерференция.

Ю. Дешериев определя, че „всяко влияние на езиковите и неезиковите (културните) елементи един на друг, водещо до пораждането на отрицателен езиков материал, се нарича *интерференция*“.

Л. Баранникова (1972) определя, че „*изменението в структурите или в елементите на структурите на един език под влиянието на друг език*“ подсказва основната характерна черта, присъща на интерференцията – взаимодействие на структурите и структурните елементи на два езика.

6.1. Ромският език и интерференцията

Съществуват много публикации, разглеждащи процеса интерференция в ромския език.

Преди всичко е необходимо да се отбележи наличието на голямо количество думи, заимствани от гръцки език – основния език, с който контактува ромският по време на пребиваването на ромите на територията на Византия.

Естествено възниква въпросът не трябва ли да считаме ромския език за един от езиците, образуващи балканския езиков съюз.